

Kinderen lijden onder partnergeweld

- zaterdag 08 maart 2008
- Auteur: Veerle Beel

'Toen ik bedacht dat hij misschien ook de kinderen zou slaan, ben ik weggegaan.' Wouter Van Vooren

© Wouter Van Vooren

GENT - Jaarlijks verblijven er zowat 400 kinderen tijdelijk in een vluchthuis. Ze volgen hun moeder, die veelal slachtoffer is van partnergeweld. Zelfs als deze kinderen geen klappen hebben gekregen, zijn ze evengoed slachtoffer.

Van onze redactrice

'We namen ons voor om geen ruzie te maken en niet te vechten als onze kinderen erbij waren. Die ruzies, dat was iets tussen ons tweeën. Maar het gebeurde natuurlijk toch dat ze het zagen. Het was een bijkomende reden om bij mijn partner weg te gaan. Ik had al heel veel over mijn kant laten gaan, ik was doodongelukkig omdat ik nooit echt kon zeggen hoe ik mij vanbinnen voelde. Want als ik een eigen mening durfde te hebben, werd hij agressief. Toen ik bedacht dat hij op termijn misschien ook de kinderen zou slaan, heb ik de moed gevonden om weg te gaan.'

Nancy (34) wil anoniem blijven. Niet omdat ze zich schaamt, maar omdat haar zaak nog voorkomt en ze zich niet als 'slachtoffer' wil profileren. Maar dat is ze wel, en haar kinderen zijn het ook.

Net als Mieke (24), die nog altijd bang is dat haar ex-partner haar iets zal aandoen. 'Hij is in staat om mij bij de haren mee te slepen als hij mij op straat tegenkomt. Hij was extreem gewelddadig. Het begon toen ik zwanger was. Toen moet hij hebben gedacht: nu heb ik haar, nu kan ze niet meer weg. En het is waar dat mijn vader had gezegd dat ik niet terug naar huis kon komen.'

'Toen ik eindelijk wegging, konden mijn baby en ik alleen maar naar een vluchthuis. Die man heeft

echt een probleem.'

Had ze dit dan helemaal niet zien aankomen? 'Ach, ik was zo verliefd. Ik heb niet genoeg tijd genomen om hem te leren kennen. Dat was fout.'

Denkt ze dat haar kind eronder geleden heeft? 'Het kan toch niet goed voor haar geweest zijn dat ik zo angstig en nerveus was tijdens mijn zwangerschap. Hij schopte ook in mijn buik, of duwde me klem tussen de muur en de tafel. Maar nu is het een flinke meid.'

'Moeders zeggen vaak: "O, maar hij heeft er niets van gemerkt, hij zat voor de tv,. Of "Ze lag al te slapen in haar bedje,. Slachtoffers van partnergeweld gaan zo op in hun eigen misère, dat ze niet in de gaten hebben wat het met hun kinderen doet', zegt Kris De Groof van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk. 'Nochtans zijn de gevolgen voor deze kinderen vaak even dramatisch als voor kinderen die zelf mishandeld zijn.'

Het Steunpunt krijgt nu al drie jaar op rij een financiële injectie van The Body Shop, dit jaar goed voor 36.524 euro. Daarmee bouwt het welzijnswerk aan een betere opvang voor deze kinderen.

Alle vluchthuizen en vrouwenopvangcentra kregen om te beginnen een 'Doos vol gevoelens' en een 'Doos van Axen'. Dat is stevig uitgewerkt 'les'materiaal om met kinderen over hun leefwereld te spreken. De Groof: 'Deze koffers worden veel gebruikt in de scholen, maar zijn ook heel bruikbaar om spelenderwijs over geweld te spreken. Een prentje met een lachende papa betekent voor het ene kind gewoon een blijde papa. Een kind dat getuige was van partnergeweld zal zeggen: "Papa is nu blij, maar oei, straks wordt hij weer boos!, Er is veel ruimte voor interpretatie.'

Het is belangrijk om deze kinderen over hun gevoelens te leren spreken, want die zijn vaak te extreem, zegt De Groof: 'Ze zijn boos op papa, beschermend voor mama. Terwijl ze misschien ook graag hebben dat papa met hen meegaat naar het voetbal, en ze ook wel eens boos willen zijn op mama.'

Ook dank zij The Body Shop is bij het Steunpunt een extra kracht aangeworven, die nog meer methodes moet zoeken en uitwerken om met deze kinderen, getuigen van partnergeweld, om te gaan. In het najaar komen er in diverse regio's lotgenotengroepen voor de kinderen.

Het CAW Artevelde uit Gent heeft vorig jaar 100 vrouwen opgevangen in zijn vluchthuis, en met die vrouwen kwamen ook 80 kinderen mee, zegt Alain Slock. 'Maar de jongste jaren proberen we gezinnen in alle mogelijke fasen van deze problematiek te helpen. Zo hebben we vorig jaar 150 gezinnen bijgestaan die al eens de hulp van de politie hadden ingeroepen vanwege huiselijk geweld.'

'Zelfs de partner die ons niet graag ziet komen, stemt vaak met onze hulp in wanneer hij hoort welke de gevolgen van partnergeweld voor de kinderen kunnen zijn. Het is een motief voor hen om aan verandering te willen werken.'

'Dat deze aanpak loont, blijkt uit het feit dat de Gentse politie heeft vastgesteld dat ze veel minder op interventie moet in deze gezinnen na onze tussenkomst. En het geweld kunnen stoppen: dat is het allerbelangrijkste. Anders escaleert het, of begint het in een nieuwe relatie met een nieuwe

partner en nieuwe kinderen opnieuw.'